

Oly bizonytalanná (2)

Oly bizonytalanná tehet
egy ilyen esős, őszi nap,
ha most behúnynád a szemed,
homálynak hihetnéd magad.

Szorongsóddal vagy jelen
a tájban, mely belőled épül,
nyirkos, növényi félelem,
üres sziveddel összebékül.

Képzeleteddel szörnyeteg
álmok vad körhintája fut:
döghúsként málló fellegek,
alkonnyá hamvadó faluk.

S a befüstölt, hideg szobából
csak nézed, míg esteledik,
ahogy az ablakon a zápor
parasztarca verítékezik.

1972. február / WM KGY 2015.47.1V. / Tisztatáj, 1996 / 9

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)